

Ἀκαλύπτως, φανερά, εἰλικρινῶς: Τῆς μιλοῦσε σὰ φίλος ποῦ ἄδολα κι ἀσκέπαστα μιᾷ μ' ἕνα φίλο.

ἀσκέπαστος ἐπίθ. σύνηθ. ἀδκέπαστος Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. κ.ά.) ἀσκέπαστους σύνηθ. βορ. ἰδιώμ. ἀσκέπαγος Πελοπν. (Κορινθ. κ.ά.) ἀδκέπαγος Πόντ. (Ἀργυρόπ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) ἀδκέπαχτος Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀσκέπαστος. Παρὰ Βλάχ. τύπ. ἀνασκέπαστος.

Α) Κυριολ. **1)** Ἀκάλυπτος ἐνθ' ἀν.: Κοιμᾶται ἀσκέπαστος. Ἀσκέπαστη κατσαρόλα. Ἀσκέπαστο πηγᾶδι - πιθάρι - σταμνί - τσουνκάλι κττ. σύνηθ. Ἀδκέπαγο ἐν' ἡ μαερεία Ὀφ. Τὸ τδοφάλλιν ἀτ' ἀδκέπαγο ἐν' αὐτόθ. Ἀσκέπαστ' τέτζερ' Ἡπ. (Ζαγόρ.) Συνών. ἀπλάκωτος **2**, ἄσκεπος **1**, ξεσκέπαστος, ξέσκεπος. **2)** Ἀκάλυπτος τὴν κεφαλὴν, ἀσκεπὴς Πόντ. (Ἀργυρόπ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. κ.ά.): Ἀδκέπαγος πορπατεῖ Τραπ. || Φρ. Ἐτρεξεν 'ς σὴ χαρὰν ἀζώσταρος κι ἀδκέπαγος (ἐπῆγε εἰς τὸν γάμον χωρὶς νὰ εὐτρεπισθῇ. Ἐπὶ γυναικῶν) αὐτόθ. Συνών. ξεσκούφωτος. **3)** Ἀστέγαστος ἐνθ' ἀν.: Αὐλὴ ἀσκέπαστη. Σπίτι ἀσκέπαστο σύνηθ. Ὀσπίτιν ἀδκέπαστον Κερασ.

Β) Μεταφ. **1)** Ἀσυγκάλυπτος Πόντ. (Τραπ.) — ΚΠΑ. λαμ. Γράμματ. 1, 61: Ἀδκέπαγον ἐπέμ' νεν ἡ δουλεία Τραπ. Πρέπει κάνεις νὰ ξέρη νὰ ξεχωρίζη τοὺς πρόστυχους πορνογράφους ἀπὸ τὰ στρογγυλὰ καὶ τ' ἀσκέπαστα λόγια τῶν Ἀριστοφάνηδων ΚΠΑ. λαμ. ἐνθ' ἀν.: **2)** Ἀπροστάτευτος Λεξ. Δημητρ.: Πέθανε κι ὁ παπποῦς τους κ' ἔμειναν ὁλότελα ἀσκέπαστα. **3)** Ὁ μὴ ἔχων ἐγγυητικὸν κάλυμμα εἰς μετρητὰ ἢ τίτλους, ἐπὶ παιγνίου ἐν χρηματιστηρίοις Λεξ. Δημητρ.

β) Ὁ μὴ ἔχων ἐγγυήσεις τῶν ἀπαιτήσεων του Λεξ. Δημητρ.: Ἐμεινε ἀσκέπαστος ἑκατὸ χιλιάδες δραχμές. **γ)** Ὁ μὴ προφθάσας νὰ ἔχη εἰς χεῖράς του τὰς ὡς προεπώλησεν ἐν παιγνίῳ χρηματιστικὰς ἀξίας Λεξ. Δημητρ.: Ὑψώθηκαν οἱ μετοχὲς ποῦ πούλησε κ' ἔμεινε ἀσκέπαστος.

ἄσκεπος ἐπίθ. Κρήτ. — ΓΒλαχογιάνν. Τὰ παληκάρ. 67. — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἄσκεπος.

1) Ἀσκέπαστος **Α1**, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ἀσκεπο ἀχούρι Λεξ. Δημητρ. Μὲ τὴν παλάμη κατάστηθα, μ' ἄσκεπο κεφάλι, χαιρέτισαν τὸν καπετάνο... τὰ παλληκάρια ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἀν. **2)** Μεταφ. εἰλικρινής, ἀνοικτόκαρδος Λεξ. Δημητρ.

ἀσκέρι τό, ἀσέριν Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) ἐσέριν Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀσέρι κοιν. ἀστέρει ἐνιαχ. ἀστέρει Μέγαρ. κ.ά. ἀστέρει Μύκ. ἀστέρει Τσακων. ἀσκέρ' βόρ. ἰδιώμ. καὶ Καπ. (Σίλατ.) ἀστέρ' Πάρ. (Λεῦκ.) κ.ά. ἀσκιάρ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀσκέρ'ς ὁ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀσκέρ' Καπ. (Φάρας.)

Ἐκ τοῦ Ἀραβοτουρκ. *asker*.

1) Στρατιώτης Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Καπ. (Σίλατ. Φάρας.) κ.ά.: Ἄσμη.

Ὡς τ' ἄκουσεν ὁ βασιλεὺς πολὺ τὸν τὸν ὠργίσθη, καλλικεύουν τ' ἀσκέρια του καὶ πέφτουνε 'ς τὲς στρατέες Σίλατ.

Νὰ κατακάτῃ ὁ κορνιαχτός, νὰ μετρηθοῦν τ' ἀσκέρια ἀγν. τόπ. **2)** Στρατὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἡρθε - πλάκωσε - φάνηκε Τούρκικο ἀσκέρι κοιν. Ἀναμαζώνω ἀσκέρι (στρατολογῶ) Κρήτ. Ἐσῆβεν τ' ἀσκέρ' ἀπέσ' 'ς σὴν Πόλ' Τραπ. || Ἄσμη.

Περικαλῶ σε, βασιλῆ, γιὰ νὰ τὸν πολεμήσῃς τ' ἀσέριν μας ἐν' λιοστὸν τῶ' ἐν - νὰ τὸ καταλύσῃ Κύπρ.

Καὶ παίρνει καὶ τ' ἀσκέρι του νὰ πᾶ' νὰ πολεμήσῃ Νίσουρ.

Ρὲ Ἀναγνώστη στρατηγέ, μὲ τοὺς καλοὺς λεβέντες ἔλα, ὦρέ, προσκύνα με, μὴ σοῦ χαλῶ τ' ἀσκέρι

Πελοπν. (Μάναρ.)

Ὁ βασιλεὺς ὡς τό 'κουσε πολλὸ τοῦ βαροφάνη, μαζώβγει ἀσκέρι τοῦ στερεῶς, ἀρμάδα τοῦ πελάου

Θήρ. **β)** Ἐπιρρηματ., εἰς τὸν στρατὸν Μακεδ. (Κοζ.): Τὰ πααίθ' φέτου ἀσκέρ' τοῦ πιδὶ (τὰ=θά). **3)** Πλήθος ἀνθρώπων πολλαχ. καὶ Τσακων.: Ἡρθε πολλὸ ἀσκέρι πολλαχ. Ἡτανε ἀσκέρι 'ς τὸ πανεῦρι Θήρ. Ἐναν ἀσκέρι ἄδρωποι Πελοπν. (Μάν.) Ἐρχεται ἕναν ἀσκέρι Νάξ. (Βόθρ.) Πεσοῦ ἀστζέρι Τσακων. Τὸ λοιπὸ ἐξημέρωσε Κυριακή, μαζώχτηκε τ' ἀσκέρι, οὐλο τὸ συνέδριο 'ς τὸ πλατύφορο (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. Ἀμα ἐκείνη τὸ φόρεσε 'ς τὸ δάχτυλό τη, τοῦ δίνει ἕνα φοῦσκο 'ς τὰ μοῦτρα ὀμπροστὰ 'ς τ' ἀσκέρι (ἐκ παραμυθ.) Ζάκ. || Φρ. Ἐμαζώχτηκε γῆς κι ἀσκέρι (πολὺς κόσμος) Πάρ. || Ἄσμη.

Θωρεῖ πάνω, θωρεῖ κάτω, κάνένα δὲν ἐθώρει

κ' εἰς τοῦ καλοῦ της τὴν αὐλὴ θωρεῖ πολ-λὺν ἀσκέρι

Κάρπ. **β)** Ὁμιλος φίλων, οἰκείων, συντροφιά πολλαχ.: Πάει νὰ σμιζῇ τ' ἀσκέρι του πολλαχ. Ἐχω δικό μου ἀστδέρει ἐγώ! Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Ἐρχετ' ὁ δράκως μὲ τ' ἀσκέρι δου κ' ἐγλεδούσανε (ἐκ παραμυθ.) Κρήτ. Συνών. παρέα.

4) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σύνηθ.: Τί κάνει τ' ἀσκέρι σου; Βγήκε περίπατο μ' τ' ἀσκέρι του. Ἐλα καὶ φέρε καὶ τ' ἀσκέρι σου σύνηθ. Ἀς εἰ' γαλὰ τ' ἄλλο σας ἀσκέρι! (εὐχὴ πρὸς γονεῖς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τέκνου) Πελοπν. (Οἶν.) κ.ά.

5) Ἐσμός, σμήνος πολλαχ.: Βρίσκει τὸ μέρμηγκα μὲ τ' ἀσκέρι του (ἐκ παραμυθ.) Ἡπ. Ἐβγάλαν οἱ μελιτάκοι τ' ἀσκέρι δως Κρήτ. Ἐλάτε νὰ δῆτε ἕναν ἀσκέρι πουλλὰ αὐτόθ. Ἀπὸ τὸν ἀγέρα χάθηκε τὸ μισὸ ἀστδέρει (τῶν μελισσῶν) Κύθν. Τὸ ζιμάρι ἔχει τὸ βασιλέα του, δὲν τὸνε βλέπεις μέσ' 'ς τ' ἀστδέρει του (ζιμάρι=ἐσμός μελισσῶν) αὐτόθ. || Φρ. Βγάθ' ἀσκέρ' (παράγει νέον σμήνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν μελισσῶν) Μακεδ. (Χαλκιδ.) **6)** Τὸ σύνολον τῶν νημάτων ἅτινα εἶναι τεταμένα εἰς τὸν ὑφαντικὸν ἱστὸν Μέγαρ.: Τραυάω τ' ἀστδέρει νὰ μὴ μοῦ δερδευτῇ τὸ διασίδι. **7)** Πληθ. ἀσκέρια, εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν οἱ παῖχται τοποθετούμενοι κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐφάπτεται ἡ ράχης τῶν καὶ κρατούμενοι διὰ τῶν βραχιόνων ἀνασηκώνουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἀνταλλάσσουν στερεοτύπους τινὰς ἐρωταποκρίσεις Πελοπν. (Γορτυν.)

ἄσκεφτα ἐπίρρ. πολλαχ. ἄσκιφτα βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἄσκεφτος.

Ἀπερισκέπτως, ἀσυλλογίστως πολλαχ.: Ἀσκεφτα τό'καμε. Ἀσκεφτα πάει καὶ θὰ τὸ μετανοιώσῃ πολλαχ. Ἀμα πίνει κάνέννας καὶ λιγουλλάκι, κουβεντιάζει ἄσκεφτα Πελοπν. (Μεσσ.) Συνών. ἄσκημα **2**.

ἄσκεφτος ἐπίθ. σύνηθ. ἄσκιφτους βόρ. ἰδιώμ. ἄσσεφτος Κάλυμν. ἄσκεβος Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἄσκεπιτος.

Ὁ χωρὶς σκέψιν ἐνεργῶν ἢ γινόμενος, ἀστόχαστος, ἀπερίσκεπτος ἐνθ' ἀν.: Ἀσκεφτος ποῦ 'σαι! Ἀσκεφτες κουβέντες. Ἀσκεφτο κορίτσι - παιδί κττ. σύνηθ. || Γνωμ. Ἀσκεφτος ὁ νοῦς, διπλὸς ὁ κόπος πολλαχ.

ἀσκεψιά ἡ, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐς. ἀσκεψία.

1) Ἐλλειψὶς σκέψεως, ἀπερίσκεψία. **2)** Πρᾶξις ἀπερίσκεπτος, ἐνέργεια ἀστόχαστος.

